

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011233
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114011233.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti odsúdenému I. C., nar. XX.XX.XXXX v I., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, pre pokračujúci prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06. októbra 2014, prejednal sťažnosť odsúdeného I. C. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/57/2014 zo dňa 19. augusta 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného I. C. zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

I. C. bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin, sp.zn. 3T/52/2013 zo dňa 27.02.2014 pre pokračujúci prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Tr.zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 23T/153/2012 zo dňa 25.06.2013, právoplatný dňa 04.09.2013. Predpokladaný koniec výkonu trestu po započítaní trestu má mať dňa 10.02.2015.

Dňa 15.07.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného I. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorom uviedol, že spĺňa všetky podmienky podmiennečného prepustenia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/57/2014, zo dňa 19. augusta 2014 bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. v zmysle § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že sa návrh odsúdeného I. C. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietá.

Proti tomuto uzneseniu podal včas písomnú sťažnosť odsúdený. V dôvodoch sťažnosti namietal, že podľa jeho názoru okresný súd konal voči jeho osobe zaujato, čo vyvodzoval z toho, že viacerých odsúdených prepustili na slobodu, hoci viackrát porušili podmienky a vo výkone trestu už boli niekoľkokrát. Ďalej namietal, že podľa jeho názoru v jeho prípade išlo o prípad povinnej obhajoby, okresný súd konal napriek tomu, že odsúdený nemal v konaní obhajcu, v dôsledku čoho boli porušené jeho základné práva. Odsúdený poukázal na to, že trest vykonáva v diferenciacnej skupine „B“, v ktorej plní svoje povinnosti a je pracovne zaradený s dobrým hodnotením. Z uvedených dôvodov odsúdený nechápe, prečo zo strany ústavu nebolo dané čiastočné odporúčenie k jeho podmiennečnému prepusteniu z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí dňa 6. októbra 2014 podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr.por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienkové prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

V súvislosti s názorom odsúdeného o zaujatosti súdu prvého stupňa, ktorý rozhodoval o jeho žiadosti o podmienkové prepustenie z výkonu trestu, krajský súd považuje za potrebné uviesť, že zákonné dôvody, pre ktoré je z vykonávania úkonov v trestnom konaní vylúčený sudca alebo prísediaci sudca (ďalej len „prísediaci“) upravuje ustanovenie § 31 Tr. por. Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní. Podľa § 31 ods. 2 Tr. por. sudca a prísediaci je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania, ak bol v prejednávanej veci činný ako prokurátor, policajt, spoločenský zástupca, obhajca, splnomocnenec zúčastnenej osoby alebo poškodeného, zástupca poškodeného alebo spoločný zástupca poškodených. V zmysle § 32 ods. 6 Tr. por. sa nekoná o námietke zaujatosti strany, ktorej dôvodom je len procesný postup súdu, sa nekoná.

S poukazom na dôvody odsúdeným namietanej zaujatosti súdu, krajský súd nezistil skutočnosti, ktoré by v zmysle vyššie citovaných ustanovení Trestného poriadku zakladali zákonný dôvod pre vylúčenie samosudcu JUDr. Michala Fialu z prejednávania trestnej veci, rozhodovania o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Samotný poukaz odsúdeného na rozhodovanie súdu v iných prípadoch prejednávania žiadostí odsúdených o podmienkové prepustenie, nie je zákonným dôvodom podľa § 31 ods. 1, 2 Tr. por. pre vylúčenie JUDr. Michala Fialu z vykonávania úkonov trestného konania vo veci žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Preto sa krajský súd nestotožnil s názorom odsúdeného, že by v jeho veci konal a rozhodoval zaujatý, teda vylúčený sudca.

Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou odsúdeného, podľa ktorej v predmetnom prípade išlo o prípad povinnej obhajoby.

Podľa § 38 ods. 1 Tr. por. vo vykonávacom konaní, v ktorom sa rozhoduje na verejnom zasadnutí, musí mať odsúdený obhajcu, ak

- a) je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená,
- b) ide o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody mladistvého, ktorý v čase verejného zasadnutia nedovŕšil osemnásť rok,
- c) je vo väzbe, alebo
- d) sú pochybnosti o jeho spôsobilosti náležite sa obhajovať.

V prejednanom prípade je nepochybné, že okresný súd rozhodoval o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie v rámci vykonávacieho konania na verejnom zasadnutí podľa § 415 ods. 1, systematicky zaradeného do štvrtej časti (vykonávacie konanie) prvej hlavy (výkon trestov) Trestného poriadku. Z uvedeného dôvodu je na posudzovanie dôvodov nutnej obhajoby aplikovať vyššie citované ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. por. Keďže v prejednanom prípade neexistoval žiadny z prípadov, uvedených pod písmenami a) až d) § 38 ods. 1 Tr. por., okresný súd správne ustálil, že odsúdený v tomto konaní nemusí mať obhajcu.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného I. C. o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienkové prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, 2 Tr.zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienkové prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku

na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehotu na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna, preukázanie polepšenia svojím správaním vo výkone trestu do takej miery, že v kontexte celkového hodnotenia osoby odsúdeného sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny.

Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody llava vyplýva, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, v kolektíve medzi odsúdenými neboli zaznamenané konfliktné situácie, je pracovne zaradený, pridelenú prácu si plní a vykonáva činnosti aj nad rámec svojich povinností, pričom počas výkonu trestu mu bola udelená jedna disciplinárna odmena a disciplinárne potrestaný nebol. Podľa názoru krajského súdu okresný súd, vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, však správne vyvodil, že resocializačná prognóza odsúdeného nie je priaznivá s prihliadnutím hlavne na opakované páchanie trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený aj nepodmieneným trestom odňatia slobody a ktoré aj vykonal. V zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má mať aj výchovný účel. Ak teda je odsúdený opakovane vo výkone trestu, z tejto nepochybnnej skutočnosti je možné logicky vyvodiť, že predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody odsúdeného zrejme nevedli k náprave v tom smere, aby sa po ich vykonaní opakovane nedopúšťal trestnej činnosti. Preto, podľa názoru krajského súdu, okresný súd pri posudzovaní žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie dospel k správne záveru, podľa ktorého vzhľadom na správanie sa odsúdeného v minulosti aj napriek súčasnému nezávadnému správaniu sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, nie je možné dôvodne očakávať, že súčasný výkon trestu splnil svoj výchovný účel a že odsúdený v budúcnosti povedie už len riadny život.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.